

THEMA	CAFÉ DE NACHT
Plaats	Oude Jordaan
Personage	1. Betty Hendriks, barvrouw 2. Annie Tak, kapster 3. Joop van Oss, eigenaar Café de Nacht 4. Anton drie Bier, taxichaffeur
Moord op	Lippige Leon
Diner	Borrelhapjes

Introductie

Café de Nacht is het buurtcafé in de oude Jordaan waar je nog de echte Amsterdamse gezelligheid vindt; mensen met een hart van goud, en altijd in voor een geintje. Stamgasten komen er voor een bakje koffie en voor de dagelijkse praat. Als je een voet over de drempel zet komt de geur van sigarenrook en bier je tegemoet.

Door de jaren heen is er weinig veranderd aan het interieur. Het café heeft de sfeer van Hollandse knusheid. Donkere eiken meubels, bloedrode velours gordijnen en porseleinen spreukentegels aan de muur.

Traditiegetrouw gaat het café over van vader op zoon en de stamgasten gaan mee. Generaties zijn er opgegroeid en men steunt elkaar door dik en dun. Problemen worden aan de bar besproken en als het bier rijkelijk heeft gevloeid gaat het er soms heftig aan toe. Gelukkig weet Betty de boel altijd te bedaren voordat kleinigheidjes escaleren. De politie hoeft gelukkig nooit op te komen draven als zij achter de bar de gasten vermaakt.

Slachtoffer

Betty stond op het punt om het café te sluiten. Het was weer een gezellige, maar lange dag geweest. Nog even een paar glazen afspoelen en dan kon ze naar huis. Plots hoorde op straat een paar stemmen. Ze opende de gordijnen en keek wie er was.

In de verte zag ze een oudere man. Hij werd lastig gevallen door een paar corpsballen. Betty klopte op het raam en gebaarde dat ze de kerel met rust moesten laten. Een van die knapen schrok, gaf de man een klap op het gezicht en maakte zich uit de voeten.

Betty rende snel naar buiten om te kijken of ze kon helpen. Gelukkig vielen zijn verwondingen mee, alleen een kapotte lip. Toen ze hem in de ogen keek, zag ze direct dat er meer aan de hand was. Deze man had een groot verdriet. Zonder enige twijfel bood Betty hem een borrel. Het werden er al snel twee.

De oude man heette Leon Koetsier en zwierf al enkele weken op straat. Leon was alles kwijt. Zijn huis, zijn auto, zijn kleding en zelfs zijn vrouw en kinderen waren bij hem weg. In een korte tijd had Leon veel geld verdiend en genoten van alle weelde die het leven te bieden had. Als hij geld had, moest hij dat ook direct uitgeven. Dat leidde in een korte tijd tot meer schulden dan inkomsten en uiteindelijk tot zijn ondergang.

Betty was erg aangedaan door zijn verhaal en besloot Leon een slaapplek aan te bieden. Die nacht sliep Leon op de logeerkamer in het flatje van

Betty. Hier kon hij rustig zijn roes uitslapen en zijn leven weer op orde brengen.

Inleiding

Toen Betty Leon in huis nam had ze niet kunnen vermoeden dat hij nog een lange tijd zou blijven. Betty vond het heerlijk dat er iemand thuis was. Als ze nu thuis kwam was het huishouden gedaan en stond het eten op tafel.

Leon verzorgde de dagelijkse boodschappen en deed de schoonmaak. 's Ochtends kwam hij, voordat hij de boodschappen ging doen, eerst een bakje koffie halen bij Betty,. Aan de bar vertelde hij dan over zijn goede oude tijd en alles wat hij had meegemaakt. Annie, Joop en Anton luisterden altijd naar zijn vele verhalen.

Niemand geloofde hem, maar Leon kon leuk vertellen en dat was voldoende. In het café had hij al snel de bijnaam 'Lippige Leon', omdat hij nooit zijn mond kon houden. Leon was een graag geziene gast. Overal waar hij kwam, bood hij een helpende hand. Zo hielp hij de plaatselijke middenstand met wat kleine klussen: ramen lappen, vegen en opruimen.

Op een dag kwam Lippige Leon het café binnen gestormd. Hakkend en happend naar lucht vertelde hij dat hij geld had gewonnen. In eerste instantie geloofde niemand hem, weer een van zijn spookverhalen. Maar toen hij het kraslot liet zien met drie opengekraste vakken van € 25.000 sloeg het ongeloof om in belangstelling.

Stomverbaasd stond iedereen te kijken. Natuurlijk werd er direct gevraagd wat Lippige Leon met het geld ging doen. Hij wilde een sportwagen, een aantal maatpakken, een duur horloge en een vakantie naar een warm oord. "Geen leuk feestje hier in het café?", vroeg Joop. "Als dat er nog af kan, zeker wel!", zei Lippige Leon.

Die avond was er groot feest in het café. Iedereen vierde met Lippige Leon mee. Tot sluit werd de drank rijkelijk geschonken en danste iedereen er vrolijk op los. Uiteindelijk bleven Betty, Joop, Annie, Anton en Lippige Leon over. Samen namen ze nog één afzakkertje voordat iedereen naar huis ging.

Lippige Leon liep na sluitingstijd nog even naar de snackbar voor een broodje kebab. Van al die drank en spanning had hij behoorlijk honger gekregen. Zoals altijd liep hij via de gracht terug naar huis, een wandeling van twintig minuten langs een route die hij blindelings kon lopen.

Op de terugweg zong hij "If i were a rich man..., dadadie, dadadaa." Hij voelde zich voor een moment compleet gelukkig. Maar toen sloeg het noodlot toe. Uit een donkere steeg kwam een fietser aanrijden, vanuit het niets recht op Lippige Leon af. Op nog geen vijf meter van Leon vandaan hoorde je 'pang, pang.' Even gebeurde er niets. Een doodse stilte. Lippige Leon zakte in elkaar.

De fietser stapte af, graaide wat in zijn zakken en maakte zich snel weer uit de voeten. In een flits was alles voorbij. Een vrouw op driehoog was wakker was geworden van het geluid. Het enige wat zij nog zag was een oudere man liggend op straat.